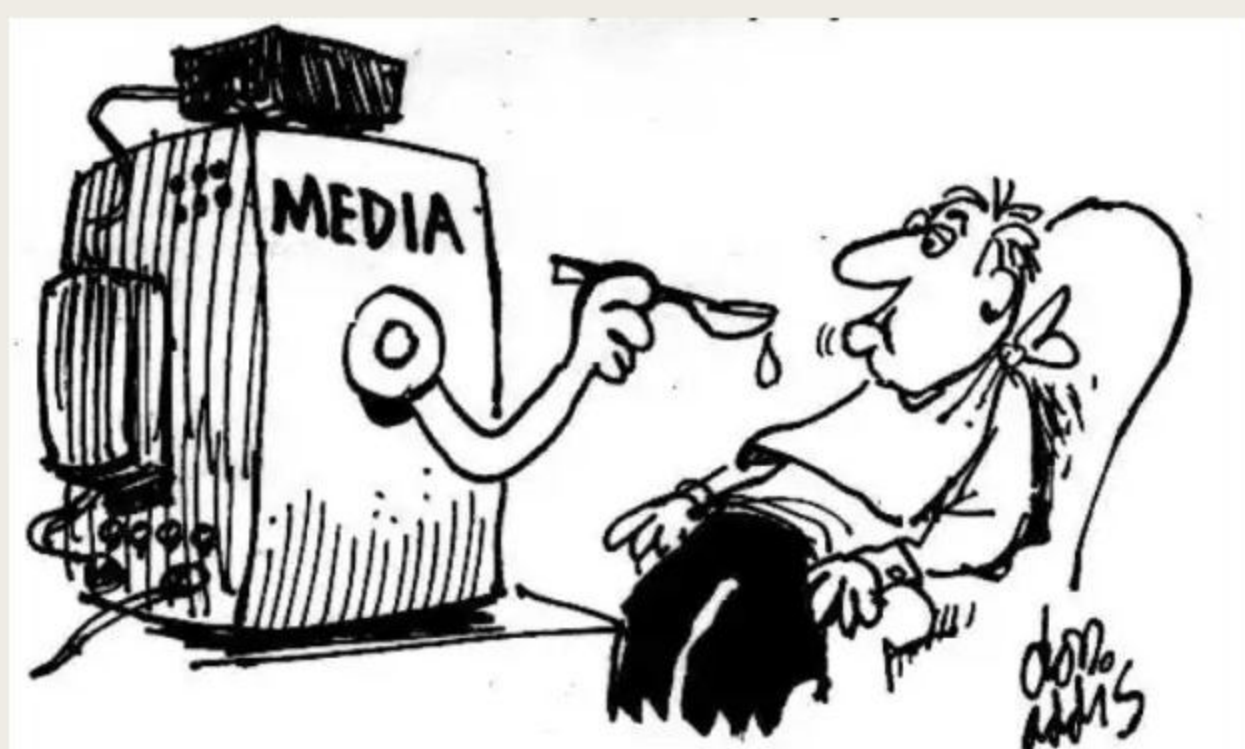

ΛΙΓΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΟΥΑΤΖΗ

Αν δεχτούμε τη ρήση ότι «η δημοσιογραφία είναι το πρωτογενές υλικό της ιστορίας» όπου τα σημαντικότερα γεγονότα καταγράφονται, ερευνώνται, σχολιάζονται, χρονο-γραφούνται, τότε θα έπρεπε να υψωθεί μια θυελλώδης κατακραυγή κατά των «δημοσιογράφων» και των εργοδοτών τους που προσπαθούν να παραποιήσουν την ιστορία, προβάλλοντας ως ήρωες γεγονότων ανύπαρκτα επί της ουσίας ανθρωπάκια, που καθόλου δεν επηρεάζουν τον ρου της ιστορίας, όπως τηλεπερσόνες, κοσμικομαϊντανούς και άλλους ανάξιους λόγου που περιφέρονται από κανάλι σε κανάλι.

--

Παρακιτρίνισε ο Τύπος έντυπος και ηλεκτρονικός. Κιτρινισμός δεν είναι μόνον η παραποίηση των γεγονότων, η προβολή των μη ουσιωδών στοιχείων ενός γεγονότος, αλλά και η απόκρυψη γεγονότων ή διαστάσεών τους, καθώς και η προβολή και αναπαραγωγή «ειδώλων», τα οποία είτε είναι ανάξια λόγου, είτε ψηφοθηρούν, υποτιμώντας τη νοημοσύνη των αναγνωστών-τηλεθεατών.

--

Το ρεπορτάζ έχει πεθάνει. Η πολύπλευρη έρευνα των γεγονότων, με συστηματική παρακολούθηση, με άξονα: αιτία – γεγονός – επίπτωση, εξέλιπε πλέον. Όπως έχει εκλείψει ο αντίλογος του καταγγελλόμενου, η λεγόμενη «άλλη πλευρά» των γεγονότων. Ας μην αναφερθώ στις ρατσιστικές αναφορές, λοιδορίες, σχόλια σε βάρος ανθρώπων «μη ορθών πολιτικά».

--

Παραφράζοντας το γνωστό «κάθε λαός έχει τους πολιτικούς που του αξίζουν», θα έλεγα ότι κάθε λαός έχει την ενημέρωση που του αξίζει.

--

Υπάρχει και μία άλλη σημαντική καταγραφή, αυτή της ιστορίας του πολιτισμού, μέσα από τα έργα των καλλιτεχνών και κυρίως των λογοτεχνών. Εκεί παρακολουθούμε την πορεία της ανθρώπινης σκέψης, της κοινωνίας, των σχέσεων κάθε μορφής εξουσίας με τους εξουσιαζόμενους και τον τρόπο που ζει, σκέπτεται, δρα ο σύγχρονος άνθρωπος. Το πολιτιστικό ρεπορτάζ των εφημερίδων, φτωχαίνει δραματικά. Εκπομπές πολιτισμού, δεν υπάρχουν καν στα ιδιωτικά τηλεοπτικά δίκτυα. Διόλου τυχαίο και εκφραστικό του επιπέδου καναλιών και τηλεθεατών.

--

Οι τηλεθεατές-σκουπιδοφάγοι δικαιολογούν τη θλιβερή ενασχόλησή τους με τηλεσκουπίδια με το επιχείρημα ότι τα γεγονότα της πραγματικής ειδησεογραφίας είναι καταθλιπτικά και βλέπουν τα κενά περιεχομένου αποβλακωτικά προγράμματα για να... ξεσκάσουν. Σπαταλούν τον πολύτιμο χρόνο τους με την παρακολούθηση των λεγόμενων ριάλιτυ, πρωινάδικων, και άλλων βλακοτρόπων προγραμμάτων. Προφανώς, δεν διανοήθηκαν ποτέ ότι μη έχοντας ουσιώδη γεγονότα στη δική τους ζωή, ζουν μέσα από τα γεγονότα της ζωής των άλλων, όπως κάνει κάθε κουτσομπόλης στις γειτονιές του κόσμου.

--

Το όλον του εκπεμπόμενου τηλεοπτικού μηνύματος (σκηνικό, άρθρωση, γλώσσα σώματος, εκφορά λόγου, ντύσιμο παρουσιαστών) καλλιεργεί εμμέσως, πλην δραστηκώς, αισθητικά πρότυπα. Σημαντικότερο, η αμορφωσιά, η κακοποίηση της γλώσσας από τις τηλεπερσόνες, που περνάει στους άμοιρους τηλεθεατές και δρα καταλυτικά. Πολύπλευρη, εμφανής η υπονόμηση. Αν παρατηρήσει κάποιος τους τίτλους τηλεοπτικών εκπομπών θα νομίσει ότι παρακολουθεί τηλεοπτικό πρόγραμμα αγγλόφωνης χώρας. Κάτι σαν τις επιγραφές καταστημάτων, οι οποίες σου δίνουν την αίσθηση ότι ζεις σε άλλη χώρα. Κι ας απαγορεύονται δια νόμου, που δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

--

Η μουσική που βάζουν στα δελτία ειδήσεων, αποτελεί παραβίαση της στοιχειώδους δεοντολογίας. Παρακολουθείς ειδήσεις και η μουσική –που συνήθως αρμόζει σε ταινίες θρίλερ– ερεθίζει τον τηλεθεατή επιδρώντας στο θυμικό του. Η συναισθηματική έξαρση απαγορεύει την υγιή κριτική σκέψη, πράγμα που ξέρουν δεκαετίες τώρα όλοι οι περί την προπαγάνδα τυρβάζοντες.

--

Και όλα αυτά, όταν έρευνες ειδικών αναφέρουν ότι το τηλεοπτικό μήνυμα είναι το διαρκέστερο και περνάει στα βάθη του ασυνειδήτου, όσο κανένα άλλο μήνυμα. Την ώρα που προσλαμβάνουμε το τηλεοπτικό μήνυμα είμαστε πλήρως απομονωμένοι από το περιβάλλον. Υπάρχουμε μόνον εμείς και η τηλεόραση.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΟΥΑΤΖΗΣ